

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

X. Quam fructuosum & vtile sit, eo, quo diximus modo, opera sua agere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

dam Monasterii eoquum incidisse, qui esto magnis multisq; occupationibus distineretur (erat enim ingens Monachorum in eo Cœnobio numerus, utpote qui ad triginta supra ducentos facile pertingeret, præter hospites peregre in dies aduentantes) animum tamen intus mire recollectum habebat, & in Deo defixum, insuper donum lacrymarum obtinuerat. Quem admittans Climacus, sciscitatus est quomodo tanta & tam assidua in occupatione & actione tantam sibi mentis quietem parare potuisset! qui primū tergiuersatus, tandem acrius eo urgente, respondit, Nunquam me credi di hominibus seruire, sed Deo, semperq; me indignum cœsui, cui requies vlla & operis intermissio concederetur. Insuper mihi ignis hic materialis quotidie ob oculos versans, assidue mihi lacrymas excutit, deque ignis æterni acerbitate meditari cogit.

Sanctam Catharinam Saneensem parentes (vbi eius in vita refertur) importunioribus precibus ac nimis urgebant ut matrimonium iniret: adeo vero hæc eorum increuit persecutio, ut omnem ei locum secerum & cubiculum, in quo mentem cum Deo coniungeret, ademerint, eamque domesticis ministeriis occuparint, seruam etiam quandam, quam habebant, à culina amouerint, inque eius locum filiam surrogarint, ut hoc pacto illi ad orandum, & reliqua sua spiritualia exercitia obeunda commodum & tempus & locum eriperent. Sed ipsa, à Spiritu sancto edocta, secerum quoddam intra corpus suum conclaue, & cellam spiritualem sibi construxit, secumq; statuit nunquā ea egredi. Quod & præstitit, adeo quidem, ut, cum in primo quod habebat, cubiculo aliquando quidē intus ageret, aliquando tamen eo egredi cogereretur, hoc spirituali conclaui nunquam egrederetur: primum illud parentes illi abstulerint, secundum hoc auferre nemo potuerit. Cogitatione quippe sibi fingebat, patrem suū Domini nostri Iesu Christi matrem, Deiparæ Virginis; fratres & reliquos domesticos, Apostolorum discipulorum Domini personā

representare. Itaq; magna quadam cū hilaritate & diligentia ministerium iniunctū adimplebat: in culina quippe famulares hæc partes agens, semper de sponso suo Iesu Christo cogitabat, ei se famulari existimans, Deique præsentia vbique fruebatur, eumq; eo in sancto sanctorum versabatur. Vnde & ipsa postmodū sæpe confessorio, multis temporalibus & exterioribus occupationibus distenta, vel aliquo proficisci coacto suadebat, ut cellam sibi quandam intra cor construeret, è qua nunquam exiret. Id ipsum & nos imitemur, & officia ac occupationes exteriores adeo nō nos distrahant, quo minus semper orationi intendamus, ut ad eam non medio cretiam subsidium sint allatura.

CAPVT X.

Quam fructuosum & utile sit, eo quo diximus modo opera sua agere.

OPERA eo quo dictum est modo facta, ^{In illud Gen. 1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.} dicitur opera plena: quique eo modo viuunt, dicuntur in scriptura sacra, ut ait S. Hiero. & Gregorius, viuere dies plenos, & pleni dierum esse; & quidem, etiam pauxillo tempore vixerint, & iuniores demoriantur, iuxta illud Sapientis, *Cōsummatuſ in breui expleuit tēpora multa.* Quomodo vero quis paruo tempore diu viuere, & simul multos explere annos queat? Nostin' quomodo? Faciendo opera plena, & dies plenos viuendo. *Et dies pleni inueniuntur in eis.* Secundus hic locus elucida primū. Iam inde ab exortu diei ad vespēra vsque, & à vespēra in auroram diei sequētis, bonus Religiosus & Dei seruus plenum viginti quatuor horarum diem viuunt, quod eum totum diuinæ voluntati adimplendæ impēdat. Comedere quippe, interquiescere, necessariū corpori somnum indulgere, non sunt illi sicut opera, quib. nō mereatur. sed omnia illa ad maiorem Dei honorem & gloriam refert ac dirigit, & ideo eadem obit, quod hæc ab ipso fieri Deus velit, neque enim comedit ad vo-

ad voluptatem ex cibo captandam, vbi
bruta & pecudes; atque adeo suam in
hisce rebus consolationem & recreatio-
nem non querit, vt etiam iis carere vel-
let, si id vellet Deus, idque eius benepla-
citurum esset. Vtinam Domine sine cibo,
sine somno, sine his recreationibus &
animi relaxationibus homo posset vi-
uere! Vtinam te semper amare! Vti-
nam ad hasce corporis miseriae recur-
rere opus non haberet! *De necessitatibus*

Psal. 14. 17. meis & miseriis his *erue me*, vt semper tui
amore, semper in te occuper. Sed vi-
deo id non esse presentis vitæ: ceterum
miseriam hanc patienter iustus fert, &
non sine dolore. Petamus à Iob &
Regio Propheta, quomodo se in hisce
corporalibus necessitatibus gesserint.

Iob. 1. 24. Ille dicit, *Antequam comedo suspiro*. Hic
vero, *Potum meum cum fletu miscbam.* &
Lauabo per singulas noctes lectum meum.
lacrymis meis statum meum rigabo. Ipsum
& nos facere oportet, & lacrymari si
quando cubitum concedimus, ac di-
cere, Ah Domine, anne necesse me est
tam diu hic esse, vt non recorder tui?

Psal. 119. 5. *Hec mihi quia incolatus meus prolongatus*
est! quamdiu hæc mea captiuitas du-
rabit? quando ab hoc exilio liberabor?
quando seruitutis huius iugum à collo
meo excutietur? *Educ, quæso, de custo-*

Psal. 118. *dia animam meam.* Quando tandem,
Domine è carcere corporis huius me eri-
pies, vt totum me dein tibi? Ah quan-
do id fiet? *Quamdiu illa hora differ-*
tur? Hæc scilicet sunt opera plena, &
dies pleni; atque hoc pacto iustus, etsi
breuissimo tempore, diu viuit, paucique
vitæ dies, multi sunt anni meritorum.

Greg. 13. 35. At qui bene non est operatus, nec vitæ
Mat. c. 15. suæ dies debite impendit, tamen si longo
Iob. 7. 1. tempore vixerit, multorumque sit anno-
rum, dierum vacuus mori dicitur. *Ha-*
bui menses vacuos; quod dies & annos
vitæ incassum ac sine vilo merito effluere
suerit: vnde dicere non immerito po-
Gen. 41. 9. test, *Dies annorum meorum pauci & mali*
sunt. S. Hieronymus super illa Ezechie
Regis ex morbo suo iam conualescentis

apud Isaiam verba, *Ego dixi in dimidio die-*
rum meorum vadam ad portas inferi, no-
tat, sanctos & iustos dies suos complere,
vti Abraham, de quo legimus, *Mortuus*
est in senectute bona, & plenus dierum; sce-
leratos vero semper in medio dierum
suorum mori; imo ne eatenus quidem
pertingere, prout testatur Propheta, di-
cens, *Viri sanguinum & dolosi non dimidia-*
bunt dies suos: quod vitæ suæ annos sine
vilo merito & in vanum effluere passi
sunt. Inde est quod centum annorum
peccatorum *centum annorum puerum*
Scriptura vocet, eumque maledicendum
pronuntiet. *Quoniam, inquit, puer cen-*
tum annorum morietur, & peccator cen-
tum annorum maledictus erit, eo quod
non vt vir, sed pueri instar vixerit. Hinc
peccatores mors semper immaturos &
præcocestollit: propterea veniente iam
morte hi optando dicere solent, Vtinam
mihi vel annus vnus ad pœnitendum
concedatur! Eodem profus modo in
tepidis & torpidis Religiosis se res ha-
bet: qui esto à multis annis Religiosum
habitum induerint, paucos tamen vitæ
religiose ductæ dies habebunt.

In Chronicis Minorum, Religiosus
quidam sanctus rogatus ab alio, quot in
Religione annis vixisset, respondit, Ne
vno quidem momento, quod responsum
cum alter miraretur, nec intelligeret,
subintulit Dei famulus, Non ignoro,
me ab hinc septuaginta & quinque an-
nis Minorum habitum induisse, at quan-
to tempore operibus Religiosus fuerim,
plane ignoro. Faxit autem Deus, vt nul-
lus nostrum id in veritate possit dicere,
quod sanctus ille vir dicebat ex humili-
tate. Neque enim tam multi Religionis
& vitæ spectandi sunt anni, quam bona
vita. *Multi, inquit à Kempis, numerant*
annos conuersionis, sed sæpe exiguus est
fructus emendationis. Potiores sunt
pauci bonæ vitæ dies, quam multi tepi-
dæ & negligentis, quia coram Deo non
tam numerantur & æstimantur anni vi-
tæ, quam anni bonæ vitæ, vti nec multi
anni Religionis, sed ii duntaxat, qui
M 3 bus

Isa. 38. 10.

Genes. 25. 8.

Psal. 54. 24.

Isa. 65. 20.

3. part. lib. 8.
c. 27. histor.
Minor. de F.
Gerhardo de
Florent. Lai-
co.

bus quis vt bonus ac feruidus Religiosus vixit. Praclarum huius rei exemplum suggerit Scriptura sacra. De Saule quippe sic ait, *Filius vnus annus erat Saul, cum regnare cepisset: duobus autem annis regnavit super Israel, cum tamen certum sit quadraginta ipsis cum annis regnasse.* Ita quippe Acta Apostolorum testantur, *Et exinde postulauerunt Regem. Et dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de Tribu Benjamin, annis quadraginta.* Quomodo ergo in libris Regum Israel non nisi biennio is regnasse dicitur? Ratio est, quia in Annalibus & Chronicis Dei, alii eius non numerantur anni quam quibus bene vixit; vnde non nisi biennio vniuersim regnasse dicitur, quod illo solum tempore regnarit vt bonum Regem regnare de- cuit. In euangelio quoq; ii, qui post alios laboratum in vineam venerunt, esto non nisi vna laborassent hora, praepositi tamen fuere iis, qui summo mane ad labore accesserant; ea siquidem hora tantum, vel etiam amplius, promerere, quam alii qui diei totius in vinea pondus & aestum tolerarant. Ad hanc itaque regulam dimetire, & te hinc dispice, quanto tempore hac ratione in Religione vixeris.

Homil. 9. ad
Monachos.

Egregie id declarat Eusebius Emis-
senus dicens: *Solemus, inquit, annos nostros
& temporum spatia, quibus nunc vivimus,
supputare, non te fallat, quicumque ille es,
numerus dierum quos hic relicto corporaliter
seculo consumpsisti. Illum tantum diem
vixisse te computa, in quo voluntates pro-
prias abnegasti, in quo malis desideriis resti-
disti, quem sine ulla regula transgressione
duxisti, illum diem vixisse te computa, qui
puritatis & sanctae meditationis habuit lu-
cem.* Ex his igitur diebus, si potes, annos
conspicito, & secundum hoc tempus,
quo Religionem inisti metiri stude, &
time ne id ipsum tibi dicatur, quod Epi-
scopo Sardensis Ecclesiae in Apocalypsi
dictum legitur: *Scio opera tua, inquit De-
us, quae licet ignorent homines, mihi ta-
men ad liquidum patent: quia nomen ha-
bes quod vivas, & mortuus es;* Christiani

Apo. 2. 1.

quidem nomen habes, sed non opera; Religiosi diceris nomine, à Religiosi ta-
men operibus nimis quam procul distas,
opera tua non coincidunt cum nomine,
quod geris. *Non enim inuenio opera tua
plena coram Deo meo, sed vacua; non in qua
plena Deo, sed eo vacua, at teipso plena.*
In iis siquidem omnibus teipsum quaeris,
tua scilicet commoda, honorem &
aestimationem propriam. Super nos ipsos
ergo excubemus (*esto vigilans*) demus
operam vt opera nostra & dies plena sint,
vt sic in paucis tempore viuamus diu,
multumque coram Deo promereamur.

CAPVT XI.

*Pluribus rectitudo & puritas inten-
tionis, quam in operibus nostris
habere debemus, decla-
ratur.*

EX eo quod consili soleris qui cum
proximo agunt, quoniam nimirum
modo suis in operibus & ministeriis quaerunt,
sele gerent, euidenter perspicitur,
quam pura nostra esse debeat intentio
in iis quae agimus, quamque nude
simpliciterque in his Deus nobis quaerendus sit. Est haec communis Ecclesiae,
Doctorum, ac Patrum gloriosorum Hieronymi,
Gregorii, & Chrysostomi doctrina, vt
suo loco videbimus. Si quando opus
auspicaris, vt aliquod ex eo proximo
commodum, tum generale tum priuatum
sequatur, in fructum & bonum operis
successum tuos praecipue oculos non
intendas, sed vt per ipsum Dei Opt.
Maximi voluntatem perficias. Vnde,
cum consentientibus aures damus, cum
verbo Dei populum pascimus, cum in
schola alios docemus, non tam curare
debemus, vt ii quibuscum agimus, quorum
confessiones excipimus, quos pro
concione docemus, conuertantur, vitam
emendent, & fructum aliquem inde
capiant, quam vt hoc in opere diuinam
voluntatem adimpleamus, ipsumque quam
possumus rectissime, ad sic Deo placendum,
peragamus. Felix quippe talis operis